

Les cartes damunt la taula

written by Fredi Bentanachs | 29 de juliol de 2020

Hem arribat en aquell moment de prendre decisions dràstiques, això vol dir no tornar a confondre la lluita amb l'eix dreta esquerra en què ERc COMUNS i PSC ens han volgut fer caure. Amb l'ajuda dels autonomistes del PDeCAT, PNC i altres.

Fer caure la monarquia hispànica, no és el nostre objectiu, com no ho és alliberar els presos, ni fer cap república espanyola. L'objectiu és consolidar la DUI votada l'1-0 en referèndum i sense cap més elecció consolidar la república catalana independent. Si pel camí, contribuïm a fer caure els Borbons, millor, com si afavorim que els espanyols facin una república, bé, però no és la nostra guerra.

L'engany del doble llenguatge és maquiavèl·lic, i l'esquerra espanyola tan unionista o més que el feixisme espanyol en són experts. La república espanyola l'any 31 va frustrar els anhels de llibertat dels catalans, va permetre que Mallorca esdevingués feixista, i va abandonar els patriotes catalans de l'exèrcit popular Macià/Companys farcit de milicians d'estat Català i ERC a les platges de Portocristo. Moriren la majoria o fugiren com varen poder cap a Barcelona la resta.

Per tant la república espanyola no és cap garantia, és més, ara governa una coalició d'esquerres PSOE/Podemos, i la repressió a l'independentisme és ferotge i sense aturador.

El poble segueix tossudament alçat, només ens cal un projecte i un lideratge clar. I mal els pesi a molts, el projecte és el CNR i el lideratge el M. H. president Puigdemont, no hi ha més, teixint un pal de paller transversal que ha de consolidar el referèndum fet l'1-0. ERC no té cap estratègia independentista, sols la política de la derrota i l'autonomisme, reivindicar una taula de diàleg és covard i obsolet, mai Espanya s'avindrà a res. L'únic camí és la DUI

votada l'1-0 i aixecar-la.

I és palès què hi haurà repressió, i àdhuc enfrontaments forts. Però si la determinació del poble català és la mateixa que l'1-0, 3-0 o Urquinaona. La victòria és imparabile.

El criteri dels presos polítics és interessant, però com a presos no pot ser la panacea de la lluita, estan doblegats a la repressió i per més forts que estiguin, l'enemic els té sempre a l'abast. La lluita ha de portar combinats l'exili i les forces de l'interior, esmenem-nos perquè per tenir a punt tal com diu el president Puigdemont, el control del territori.

Soc optimista, i crec que a despit del desastre econòmic i social produït per la Covid-19 i la pèssima gestió feta, ens afavoreix per guanyar. Aixecar la república catalana independent, és i ha de ser l'únic objectiu. La resta vindrà donat, i més ràpid del que hom pensa.

Som un poble i no claudicarem.

Junts, cap a la victòria.